

Kapitola 9

Jak se nechat vyživovat pránou – Osobní cesta

Únor 1996:

Ve snaze o co největší objektivnost bych vám ráda předala proces, který jsem se rozhodla podstoupit, abych byla schopná žít z prány. Cítím, že je to velmi osobní volba a musí vycházet z pokynu vašeho vlastního srdce. Je mnoho těch, kdo si v tomto okamžiku v čase tuto možnost nezvolí, avšak někteří možná tuto myšlenku ochotně přijmou. Bez ohledu na to, jak se každý sám rozhodne, vězte, že je možné žít pouze ze světla a nepřijímat žádné vnější zdroje potravy. Vědět a pak si sám vyzkoušet, že se můžeme nechat žít a udržovat v plné síle jen světlem, to je fascinující a povznášející zkušenost, která je nesmírně osvobozující.

Příležitost podstoupit specifický proces opětovného sladění s Božskou harmonií, s jehož detaily se s vámi podělím v následujících kapitolách, jsem dostala počátkem roku 1993. Musím jej však přednést ze dvou hledisek, jedním je mé chápání v oné době a druhým můj dnešní pohled nazpět.

V oné době se na celém světě nacházelo asi jen šest lidí, kteří takový proces podstoupili. Nacházel se tudíž ve velmi raném a průkopnickém stadiu svého vývoje. Informace, neboli „jak na to“, se získávaly telepaticky

a neexistovaly žádné příručky ani vodítka. Jedině ‚vnitřní vědění‘ a potvrzení toho, co osoba, která si tuto cestu zvolila, pociťovala v srdci jako ‚správné‘.

Historie tohoto konkrétního procesu započala koncem roku 1992 v Byron Bay, na severu New South Wales v Austrálii. Australské komunity ‚New Age‘ byly tehdy zaplaveny četnými audio páskami. Tyto tak zvané ‚pásky vzestupu‘ přicházely z USA, kde je channelingem přijal Eric Kliene. Později jsem se dozvěděla, že vytvoření a vydávání těchto pásek bylo součástí promyšleného plánu Ducha neboli Vyšší moci s cílem vyvolat masové probuzení Poslů světla (Lightworkers), k čemuž skutečně došlo.

Ačkoli jsem se tehdy už přes dvacet let věnovala meditaci, protože mi to dělalo radost a usnadňovalo život, informace a energie z těchto pásek na mne hluboce zapůsobily a pomohly mi získat na celou věc ucelenější náhled.

Stejně jako já i mnoho dalších cítilo v srdci nezvratné přesvědčení o pravdivosti těchto zpráv a výzev k Vzestupu. Mocná síla přitažlivosti nás svedla dohromady a s nadšením jsme čekali na další informace. Počátkem roku 1993 jsme se pak dozvěděli, že jedna žena v Byron Bay vzestoupila!

Její manžel krátce nato přišel a promluvil k malému shromáždění, jak k tomu došlo. Už dlouho byla zřejmě jasnovidná, když začala od Nanebevzatých mistrů dostávat telepatické zprávy o konkrétních procesech, jež dokázaly rychle a trvale pozvednout vibrační frekvenci bytosti. Opětovné zharmonizování energetických polí umožňovalo Vyššímu Já sestoupit do těla bytosti, čímž v podstatě vyvolalo její vzestup.

Když jsem se o tomto ‚procesu‘ dozvěděla, byla jsem otevřená, ale opatrná. Chtěla jsem se dozvědět víc. Po určitém průzkumu a setkání s těmi, jichž se proces týkal, jsem se však rozhodla, že to vyzkouším. Ze zpětného pohledu musím dodat, že kdokoli, kdo si tuto cestu zvolí, by se měl spoléhat na svůj zdravý rozum a stále se řídit jen tím, co mu velí jeho vlastní vnitřní vedení.

Samotný proces byl poměrně jednoduchý a zahrnoval období předchozí přípravy, kde si musel člověk vyčistit nejméně 51 % svého karmického dluhu a vyléčit své aurické pole.

V další fázi znamenal proces:

- a) nejíst a nepít nic po 7 dní
- b) dalších 7 dní posrkávat vodu nebo velmi zředěné šťávy a odpočívat, zatímco se tělo léčilo a přizpůsobovalo změnám z předchozích 7 dnů
- c) dalších 7 dnů odpočívat, aby se mohly integrovat energie Vyššího Já

No a co bylo účelem tohoto jednadvacetidenního procesu a k čemu skutečně došlo? Tři pásma po sedmi dnech jsou zaprvé propojená s posvátnou geometrií, a bytost musí tento čas strávit dobrovolně a bez přerušení. Připadalo mi to jako posvátné zasvěcení, které je třeba uctít, a ne jím jen tak proletět.

Ačkoli pro mne tento ‚proces‘ určitě nebyl jen způsob, jak přestat jíst, umožnil mi a mnoha dalším po celé Austrálii, abychom se živili jen pránou, neboť po skončení těchto jednadvaceti dnů už jsme nemuseli přijímat pevnou stravu. Dodnes jsme udržování při životě a vyživování výhradně z éterických sfér. To je nepopíratel-

ný fakt. Jsme zdraví, sršíme energií a v neposlední řadě je náš „provoz“ levný!

V následujících měsících jsem se stále cítila skvěle, nabitá energií a projevovala jsem všechny známky dobrého zdraví, ale moje milované a přibuzné to nepřesvědčilo. Abych rozptýlila jejich obavy, podstoupila jsem po 5 měsících života čistě na lehkých tekutinách a bez vitaminů různé testy. Nejen, že jsem byla uznána za zcela zdravou, ale přišla jsem na to, že jsem za celý svůj dospělý život ještě nikdy nebyla tak zdravá! Dobrá zpráva pro mé milované a pro mne perfektní potvrzení.

Ráda bych zde zmínila, že jako je tomu u všech průkopníků, neexistovala předchozí měřítka, s nimiž by se daly věci srovnávat. Kdykoli jsem pocítila nějaké drobné potíže, musela jsem se plně spolehnout na své vnitřní vedení ohledně toho, co se se mnou dělo.

Bylo zcela nemožné, abych se šla zeptat lékaře či alternativního terapeuta, o co jde. Obecně se dá říct, že většina západních lékařů se stále teprve směřuje s myšlenkou, že většinu nemocí způsobují emoční problémy a špatné stravovací zvyklosti, jež postupně narušují energetická pole těl a nakonec se odrazí ve fyzickém těle. Alternativní terapeuti přistupují k lidem celostněji a povzbuzují je k čerstvé stravě, dobré výživě, cvičení atd. Každopádně v obou případech by jim myšlenka života z pouhé světelné energie připadala až moc „přitažená za vlasy“, neboť mají ze škol a z praxe jiné názory na to, co tělo vyžaduje k dokonalému zdraví.

Vypátrala jsem dokonce ajurvédského terapeuta, o němž jsem se domnívala, že bude díky svým dosavadním zkušenostem a znalostem této myšlenky ochotně

otevřen. Když jsme se však pobavili o dóšách a sdělila jsem mu, že mi od procesu vychází v testech hodnoty pita 13, váta 14 a kapha 15; nevěřil mi, neboť lidé prý mají tak vyvážené dóšy jen ve vzácných případech. S ještě větším skepticismem pak zavrhl myšlenku, že by někdo mohl žít jen ze světla. Že se na tomto netradičním poli medicíny setkám s tak hlubokou nedůvěrou, to jsem nečekala. Chápala jsem však, že to je jen proto, že se s tím ještě nesetkal. Kolik liquidariánů či breathariánů může takový západní lékař či alternativní terapeut potkat v každodenní praxi?

Pro záznam tělesných změn jsem si časem vyvinula vlastní systém na bázi kineziologie a tyto záznamy jsem používala v souladu s mým vnitřním vedením.

Žijeme ve společnosti, kde většina lidí reaguje na myšlenku nejedení neskutečnou nedůvěrou a/nebo absolutním nedostatkem zájmu, že by kdy sami mohli podstoupit takovouto cestu.

Motivace jedinců, kteří tento proces podstoupili, je proto tak jedinečná a různorodá, jako oni sami. Pro mne osobně to byl krok zcela přirozený. Ve stravě jsem byla puristka už přes dvacet let. Maso jsem odmítla, už když mi byly dva roky, a do 15 let jsem získala kompletní kontrolu nad tím, co jím. Postila jsem se pro očistu a naučila se naslouchat potřebám svého těla. Objevila jsem, že hovoří specifickým jazykem, který bylo snadné interpretovat. Studovala jsem zdraví, zdroje bílkovin a experimentovala. Nepostradatelným základem se mi stalo světlo a živá strava. Na ně mé tělo reagovalo pozitivně.

To, že jsem si vytvořila a pak sama vyléčila rakovinu, mne také hodně naučilo o tom, jaký vliv mají

na naše fyzické tělo negativní, nevyřešené emoce, které si v těle ukládáme. Byla jsem donucena pročistit si nejen tělo fyzické, ale i energetické bloky emočního těla, znovu zharmonizovat a uvolnit svou buněčnou paměť. Díky mému životnímu stylu, meditacím, stravě a pravidelnému cvičení zůstal nádor malý a rostl pomalu. Avšak kvůli stresu, nedořešeným emočním problémům a tomu, co jsem se ještě musela naučit, byl stále tam. Velmi reálný. Trvalo čtyři měsíce intenzivního snažení, než se konečně rozpustil a zmizel.

Následkem toho jsem měla velmi čistý systém, když jsem začala svých jednadvacet dní. Přála jsem si, aby to byl příjemný prožitek, a tak jsem se v předchozích týdnech stravovala jen lehce polévkami a ovocem. Dřívější pústy mne naučily, že uvolňování toxinů (jsou-li jaké) může spouštět bolesti hlavy, nevolnost, bolesti svalů a kloubů, závrať atd.

Na prvním místě mne motivovala touha po vzestupu, touha realizovat svůj plný potenciál ještě v tomto těle; být čistou nádobou či nástrojem, skrze nějž by se mohla projevovat Božská vůle. I tato motivace mi byla zas jen přirozeným dalším krokem po více než dvaceti letech pravidelné, každodenní meditace a metafyzického bádání. Díky těmto praktikám jsem se naučila poměrně dobře rozumět svému vnitřnímu vedení ohledně toho, co je pro mne správné, a tuto volbu jsem pocítovala jako správnou. Vhledy, které mi to přineslo, a všechno to, co jsem se naučila, bylo pro mne fenomenální.

Podstoupená příprava mi tedy umožnila prolétnout prvními sedmi dny s vysokou hladinou energie. Odpočívala jsem podle potřeby a byla jsem připojena na éterickou ‚infuzi‘ tekutého světla, takže kdykoli jsem

cítila hlad, prostě jsem jen požádala o zvýšení přísunu dodávané stravy – jak jsem si přála, tak se stalo, a ‚hlad‘ se vždycky rozplynul. Podobně jako jiní i já jsem si v té době a od té doby psala podrobný deník. Mou touhou je však jen to, aby stručným převyprávěním mého vlastního příběhu lidé pochopili, že světlo nebo prána skutečně mají moc plně člověka vyživovat a nesmírně jej osvobozují.

Při pohledu zpět mohu potvrdit, že oněch jednadvacet dní byl proces velkého čištění (prvních 7 dnů), léčení a opětovného zharmonizování (druhých 7 dnů) a potom naplnění vyššími energiemi (třetích 7 dnů), jemž by se dal přirovnat k vymývání a sterilizaci staré skleněné láhve, která se připravuje na opětovné použití a naplnění jinou látkou.

Podle mého výzkumu byl tento proces, umožňující sestoupení Vyššího Já do fyzického těla, srovnatelný s třetím zasvěcením sedmi-úrovňového iniciačního procesu, o kterém psal doktor Stone v knize *The Complete Ascension Manual* (Kompletní příručka k vzestupu) a také teozofisté a Alice Bailey.

Z vlastního vnitřního vedení a výzkumu jsem pochopila, že jelikož se vibrační frekvence fyzického těla (osobnosti), Vyšší Já (Duše) a JÁ JSEM Přítomnost (monády) navzájem tak liší, nemohou se duše ani monáda plně usídlit v naší tělesné schránce na této rovině, dokud se náš systém čtyř těl (fyzické, emoční, mentální a spirituální) dokonale nesladí.

Jednadvacetidenní proces toto opětovné zharmonizování jednoduše ‚urychloval‘, a umožňoval duši trvalý pobyt ve fyzickém těle. A po skončení procesu pak Vyšší Já neboli duše, udržovalo svůj nový domov pro-

střednictvím světelné energie – proto ustávala potřeba pevné stravy.

Ovšem jednadvacetidenní proces byl rovněž mistrovským ovládnutím fyzického těla a do určitého stupně i těla emočního a mentálního, neboť bylo zapotřebí jak emoční, tak i mentální pevné vůle, aby člověk vůbec takovým procesem prošel. Při pohledu zpět to nicméně vidím jen jako jednu z mnoha příček na žebříku vzestupu. A ačkoli jsem hned nedosáhla veškerých dovedností a schopností, které měla má nanebevzatá bytost, přínos byl nezměrný.

Také jsem brzy odhalila, že stejně jako u mnoha dalších, i u mne bylo jídlo založeno na emocích. Když jsem se zhruba po roce dostala pod poměrně silný emoční tlak kvůli náhlé smrti jednoho z mých rodičů, poklesla mi hladina energie a mé ‚vnitřní dítě‘ se chtělo utěšit jídlem. Pustila jsem se tedy s novou vervou na cestu buněčného uvolňování, přeprogramování a rušení starých vzorců.

Poněvadž je emoční tělo sluhou těla mentálního (jsme doslova vybudováni tak, abychom mysleli dříve, než něco pocítíme), zintenzivnil se i můj trénink v mistrovském ovládnutí mysli ve snaze vytvářet si takovou realitu, jež přesahuje vědomé vnímání potravy.

Poznala jsem, že mohu naprogramovat tělo, aby si udržovalo požadovanou hmotnost, a také aby měnilo vzhled podle mého přání. Naučila jsem se, že mé tělo odráží můj emoční stav a že mé emoční tělo zas přímo reaguje na myšlenkové procesy.

Rovněž jsem pochopila, že emoční tělo je jako světlavé dítě, a pouhé rozhodnutí, že od nynějška budeme svůj dům udržovat v čistotě (mistrovským ovládnutím

mysli), neznamená, že už nemusíme uklízet emoční balast z minulých myšlenkových procesů uložený v buňčné paměti (jako v almarách na půdě!). Vnitřní jarní úklid je naprosto nezbytný – jen pak může být dům – naše bytost – čistý a fungovat na plno.

Mimoto mi tento proces otevřel další dveře, jež mou vibrační frekvenci zjemnily až do bodu, kde mi dnes schopnosti jako channeling, léčení, jasnozřivost, bilokace a tvoření pouhou myšlenkou připadají přirozené a poměrně snadné. Naučila jsem se ctít a milovat všechny aspekty svého bytí, milovat a ctít volby ostatních, bez zábran komunikovat s různými bytostmi Světla a silně se napojovat na své vlastní JÁ JSEM. Můj život je radostný, smysluplný a překypuje hojností. Nejen že vím, jak vytvářet realitu, kterou si v životě přeji, ale také to skutečně dělám, a můj život je přesně takový, jaký chci, aby byl.

Takže od června 1993 existuji o čaji a vodě, jednu dobu jsem pro potěšení uždibovala ,bílého‘ jídla (bramborová fáze z nudy a kvůli nedostatečnému zvládnutí mysli), příležitostně si dám sousto čokolády, ale bez ohledu na tyto požitky vím, že jedinou věcí, která mne vyživuje a udržuje při životě, je Světlo. Netrpím anorexií, těším se výbornému zdraví, srším energií a často mi stačí jen dvě třetiny spánku, než jsem byla předtím zvyklá. Po této transformaci je pro mne život z prány běžnou a přirozenou realitou, ač mnohým samotná tato myšlenka stále připadá zhora nemožná a realita absurdní. Není tomu tak.